

UZASADNIENIE

H. M. (1) został oskarżony o to, że

zniesławił K. H. (1) poprzez:

-napisanie w dniu 8 lipca 2014 r. o godzinie 21:32 na stronie internetowej o adresie (...) pod wpisem „Wideo relacja XLVII Sesji Rady Gminy K. w odpowiedziach (komentarzach) do tego wpisu tekstu o treści: „Tak to ja, H. P. Rady Gminy K.. Szanowni Państwo (...), ataki propagandowej gazety (...) sponsorowanej pośrednio przez S. K. i głównego politykiem i „ustawiacza” K. H. (1). Sekretarza Gminy, przekroczyły, wszelkie możliwe granice. To, że napisali na mnie, że jestem Cha....mogłem jeszcze znieść, ale to co powiedział dzisiaj pan Sekretarz Gminy K. H. jest ordynarnym, a zarazem niebezpiecznym czynem. Otóż, w obecności radnego RG K. p. J. R., zaraz po zakończeniu posiedzenia wspólnego komisji stałych RG K., ok. 17:35, na parkingu przed UG w K., (można to sprawdzić na monitoringu) pan sekretarz, zapowiedział, że się na mnie zemści, za to, że wygłaszam na forum rady niepochlebne recenzje, dotyczące jego postępowania, pracy, jako sekretarza, a wcześniej jako pełniącego obowiązki wójta Gminy. Powiedział następujące słowa cyt. „zniszcę cię fizycznie, a przede wszystkim psychicznie, nie wytrzymasz tego psychicznie”, „skończysz źle”, „Będę cię prześladował, aż do skutku”. To są naprawdę, poważne groźby, których nigdy nie doświadczyłem, nawet w walce z komunistami. Do czego doszło w naszej Gminie, żeby taki niby „uprzejmy” człowiek, dopuszczał się takich posunięć, w demokratycznym Państwie, to jest porażające. Wobec powyższego, składam publiczne doniesienie, do Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim, jako Funkcjonariusz Publiczny, o możliwości popełnienia przez Sekretarza Gminy K., p. K. H. (1) przestępstwa, zagrożenia zdrowia i życia wobec mojej osoby. Proszę o wydrukowanie mojej wypowiedzi, na wszystkich możliwych nośnikach informacji publicznej. H. M.”.

-opublikowanie w dniu 8 lipca 2014 r. na stronie internetowej o adresie(...) „Oświadczenie P. Radę Gminę K.” o treści: „Szanowni Państwo (...), ataki propagandowej gazety (...) sponsorowanej pośrednio przez S. K. i głównego politykiera i „ustawiacza” K. H. (1), sekretarza Gminy, przekroczyły, wszelkie możliwe granice. To, że napisali na mnie, że jestem Cha..., mogłem jeszcze znieść, ale to co powiedział dzisiaj p. Sekretarz Gminy K. H., jest ordynarnym, a zarazem niebezpiecznym czynem. Otóż, w obecności radnego RG K. p. J. R., zaraz po zakończeniu posiedzenia wspólnego komisji stałych RG K., ok. 17:35. na parkingu przed UG w K.. (można to sprawdzić na monitoringu) pan sekretarz, zapowiedział, że się na mnie zemści, za to, że wygłaszam na forum rady niepochlebne recenzje, dotyczące jego postępowania i pracy, jako sekretarza, a wcześniej jako pełniącego obowiązki wójta Gminy. Powiedział następujące słowa. cyt. „zniszcę cię fizycznie, a przede wszystkim psychicznie, nie wytrzymasz tego psychicznie”, „skończysz źle”, „Będę cię prześladował, aż do skutku”. To są naprawdę, poważne groźby, których nigdy nie doświadczyłem, nawet w walce z komunistami. Do czego doszło w naszej Gminie, żeby taki niby „uprzejmy” człowiek, dopuszczał się takich posunięć, w demokratycznym Państwie, to jest porażające. Wobec powyższego, składam publiczne doniesienie, do Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim, jako Funkcjonariusz Publiczny, o możliwości popełnienia przez Sekretarza Gminy K., p. K. H. (1) przestępstwa, zagrożenia zdrowia i życia wobec mojej osoby. Proszę o wydrukowanie mojej wypowiedzi. na wszystkich możliwych nośnikach informacji publicznej. H. M.. P. Rady Gminy K.”

-wprowadzenie pod obrady Rady Gminy K. własnego oświadczenia, fałszywie przedstawiającego zdarzenie, nazwanego notatką urzędową (oznaczoną pieczęcią Rady Gminy K.) o treści: „Informuję Pana, że w dniu 8 lipca 2014 roku około godziny 17:35 na terenie Urzędu Gminy w K. w obecności radnego Rady Gminy pana J. R., Sekretarz Gminy K. pan K. H. (1) groził mi zamachem na moje zdrowie i życie wypowiadając słowa cytując: „ja cię zniszcę fizycznie, a przede wszystkim psychicznie, nie wytrzymasz tego psychicznie”, „skończysz źle”, będę cię prześladował, aż do skutku. Proszę o podjęcie kroków prawnych wobec gróźb pana Sekretarza w stosunku do mnie, czuję się zagrożony, boję się o swoje bezpieczeństwo.”

tj. o czyn z art. 212 § 1 i 2 kk

Sąd Rejonowy w Belchatowie wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2015 roku sygn. II K 672/14 uznał H. M. (1) za winnego tego, że w okresie od 8 do 10 lipca 2014 r. w W. oraz K. (woj. (...)), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru:

- w zamieszczonym w dniu 8 lipca 2014 r. na stronach internetowych (...) w pisemnym oświadczeniu treści: „Szanowni Państwo (...), ataki propagandowej gazety (...) sponsorowanej pośrednio przez S. K. i głównego politykiem i „ustawiacza” K. H. (1), sekretarza Gminy, przekroczyły, wszelkie możliwe granice. To, że napisali na mnie, że jestem Cha.... mogłem jeszcze znieść, ale to co powiedział dzisiaj p. Sekretarz Gminy K. H., jest ordynarnym, a zarazem niebezpiecznym czynem. Otóż w obecności radnego RG K. p. J. R. zaraz po zakończeniu posiedzenia wspólnego komisji stałych RG K., ok. 17:35, na parkingu przed UG w K. (można to sprawdzić na monitoringu) pan sekretarz, zapowiedział, że się na mnie zemści, za to, że wygłaszam na forum rady niepochlebne recenzje, dotyczące jego postępowania, pracę, jako sekretarza, a wcześniej jako pełniącego obowiązki wójta Gminy. Powiedział następujące słowa. cytuję „zniszczyć cię fizycznie, a przede wszystkim psychicznie, nie wytrzymasz tego psychicznie”, „skończysz źle”, „Będę cię prześladował, aż do skutku”. To są naprawdę, poważne groźby, których nigdy nie doświadczyłem, nawet w walce z komunistami. Do czego doszło w naszej Gminie, żeby taki niby „uprzejmy” człowiek, dopuszczał się takich posunięć, w demokratycznym Państwie, to jest porażające. Wobec powyższego, składam publiczne doniesienie, do Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim, jako funkcjonariusz publiczny, o możliwości popełnienia przez Sekretarza Gminy K., p. K. H. (1) przestępstwa, zagrożenia zdrowia i życia wobec mojej osoby. Proszę o wydrukowanie mojej wypowiedzi, na wszystkich możliwych nośnikach informacji publicznej.” oraz - w piśmie zatytułowanym (...) skierowanym do Pana T. W. Rady Gminy K. przedstawionym na nagrywanej, a następnie udostępnionej w Internecie sesji Rady Gminy K. odbytej 10 lipca 2014 r. o treści: „Informuję Pana, że w dniu 8 lipca 2014 roku około godziny 17⁰⁰ na terenie Urzędu Gminy w K. w obecności radnego Rady Gminy pana J. R.. Sekretarz Gminy K. pan K. H. (1) groził mi zamachem na moje zdrowie i życie wypowiadając słowa cytuję: „ja cię zniszczyć fizycznie, a przede wszystkim psychicznie, nie wytrzymasz tego psychicznie”, „skończysz źle”, będę cię prześladował, aż do skutku. Proszę o podjęcie kroków prawnych wobec groźb pana Sekretarza w stosunku do mnie. czuję się zagrożony, boję się o swoje bezpieczeństwo.”, za pomocą środków masowego komunikowania pomówił K. H. (1) o takie postępowanie i właściwości, którego mogą poniżyć oskarżyciela prywatnego w opinii publicznej lub narazić pokrzywdzonego na utratę zaufania potrzebnego dla zajmowanego stanowiska i za tak opisany czyn wyczerpujący dyspozycję art. 212 § 2 kk w zw. z art. 12 kk na podstawie art. 212 § 2 kk wymierzył H. M. karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 40 złotych;

2. na podstawie art. 212 § 3 kk orzekł od H. M. (1) na rzecz Caritas Archidiecezji (...) nawiązkę w kwocie 1.000 złotych;

3. na podstawie art. 215 kk orzekł podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie jego treści na stronach internetowych (...) przez okres co najmniej 30 dni oraz poinformowanie o jego treści na jednej z sesji Rady Gminy K.;

4. zasądził od H. M. (1) na rzecz K. H. (1) kwotę 732 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu poniesionych przez oskarżyciela prywatnego;

5. zasądził od H. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 400 złotych tytułem opłaty.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca oskarżonego w całości na korzyść H. M. (1). Na podstawie art. 438 pkt 2 kpk oraz art. 427 § 2 kpk zarzucił wyrokowi obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, mianowicie:

- art. 7 kpk i 410 kpk - poprzez wybiórczą, a konsekwencji błędną ocenę materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadka J. R., które w zasadniczych kwestiach różnią się od zeznań oskarżyciela prywatnego, podczas gdy Sąd uznał, że są one spójne,

- art. 424 kpk - poprzez pominięcie w uzasadnieniu wyroku dowodu z Protokołu Sesji Rady Gminy z dnia 8 grudnia 2014 roku, podczas gdy jego treść prowadzi do odmiennych wniosków niż te zawarte w uzasadnieniu wyroku w zakresie zachowania oskarżyciela posiłkowego w stosunku do oskarżonego,

- art. 399 kpk - poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, kiedy Sąd dokonał zmiany opisu czynu, kwalifikując zachowanie oskarżonego jako czyn ciągły.

Nadto z ostrożności procesowej na podstawie art. 438 pkt 4 kpk w zw. z art. 427 § 2 kpk zarzucił wyrokowi rażąco niewspółmierność orzeczonej kary grzywny do społecznej szkodliwości czynu, a także do stosunków majątkowych i dochodów oskarżonego.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę wyroku Sądu I instancji poprzez uniewinnienie oskarżonego lub uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania (art. 17 § 1 pkt 2 kpk), ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Nadto na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 626 kpk, wniósł o zasądzenie na rzecz oskarżonego kosztów postępowania według norm przypisanych.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 4 września 2015 r:

Sędzia sprawozdawca złożył ustne sprawozdanie stosownie do art. 453 § 1 kpk i ujawnił pisma oskarżonego z dnia 14 sierpnia 2015 roku i z dnia 18 sierpnia 2015 roku. Stosownie do art. 394 kpk i 453 § 1 kpk za zgodą obecnych stron uznano za odczytane: pismo oskarżonego z dnia 18 sierpnia 2015 roku wraz z załączoną opinią dotyczącą oskarżonego.

Oskarżony popiera swój wniosek dowodowy o przesłuchanie świadków wskazanych w jego piśmie z dnia 18 sierpnia 2015 roku.

Obrońca przyłącza się do wniosku dowodowego oskarżonego.

Pełnomocnik oskarżyciela prywatnego wnosi o oddalenie wniosku dowodowego oskarżonego.

Oskarżyciel prywatny przyłącza się do stanowiska swojego pełnomocnika.

Sąd postanowił na podstawie art. 170 § 1 pkt 2 i 5 kpk nie uwzględnić wniosku dowodowego oskarżonego H. M. (1), albowiem okoliczność, na którą mają być przesłuchani zawnioskowani świadkowie nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy i w sposób oczywisty zmierza do przedłużenia postępowania odwoławczego.

Wobec braku wniosków w przedmiocie uzupełnienia przewodu sądowego, Przewodniczący zamknął przewód sądowy i udzielił głosu stronom zgodnie z art. 453 § 3 kpk.

Obrońca oskarżonego popiera wniesioną apelację i wnioski w niej zawarte. Z ostrożności procesowej podnosi, że orzeczona wobec oskarżonego kara grzywna jest zbyt surowa, z uwagi na złą sytuację materialną oskarżonego, jak również cele i motyw jego działania.

Oskarżony przyłącza się do apelacji swojego obrońcy, jak również do jego wywodów i motywów podniesionych na rozprawie apelacyjnej w dniu dzisiejszym. Dodaje: ja nigdy nie działałem z powodów osobistych. Uważam, że urzędnik powinien zabierać głos tylko merytorycznie, natomiast sprawy polityczne podlegają dyskusji tylko przez radnych. Wnoszę o uniewinnienie bo ja nikogo nie skrzywdziłem. Z ostrożności procesowej wnoszę o umorzenie postępowania.

Pełnomocnik oskarżyciela prywatnego wnosi o nieuwzględnienie apelacji obrońcy oskarżonego i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku. Nadto wnosi o zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Oskarżyciel prywatny przyłącza się do stanowiska swojego pełnomocnika, wnosi o nieuwzględnienie apelacji obrońcy oskarżonego i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się zasadna w takim stopniu, iż na skutek jej wniesienia powstały podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego H. M. (1).

Podkreślić należy, iż nie budzi wątpliwości, że Sąd I instancji szczegółowo odniósł się do wszystkich okoliczności faktycznych ujawnionych w toku przeprowadzonego postępowania dowodowego. Przy wydaniu zaskarżonego wyroku miał na względzie wszystkie zebrane w sprawie dowody, które wnikliwie i starannie rozważył a w sporządzonym uzasadnieniu wyroku przedstawił w sposób przekonujący, argumenty na poparcie swego stanowiska. Argumentacja zaprezentowana przez Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku nie narusza w żaden sposób zasady swobodnej oceny dowodów. W ocenie Sądu Okręgowego rozumowanie przytoczone przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku spełnia te wymogi z uwagi na fakt, iż ocena wartości zebranych dowodów została dokonana przez Sąd I instancji wszechstronnie, we wzajemnym kontekście, zgodnie z wiedzą i doświadczeniem życiowym i jako taka w pełni korzysta z ochrony art. 7 kpk. Z tych wszystkich względów należy wskazać, że zbędne jest powtarzanie oceny materiału dowodowego zaprezentowanego przez Sąd I instancji, którą Sąd odwoławczy w pełni podziela.

Natomiast szczegółowo odnosząc się do zarzutów stawianych przez apelującego należy wskazać, iż nie ma racji skarżący, gdy wskazuje, iż zeznania świadka J. R. różnią się od zeznań oskarżyciela prywatnego, a które Sąd uznał za spójne. Faktem jest, iż Sąd meriti swoje rozważania co do przebiegu zdarzenia z dnia 8 lipca 2014 roku przed Urzędem Gminy w K. oparł w głównej mierze na zeznaniach oskarżyciela prywatnego K. H. (1) i bezpośredniego świadka zajścia J. R.. Potwierdzili oni, iż w trakcie rozmowy z oskarżonym padły słowa dotyczące zniszczenia psychicznego H. M. (1), ale w kontekście wyводу intelektualnego, w sensie późniejszego funkcjonowania w polityce po zakończeniu zajmowania stanowiska P. Rady Gminy K.. Zatem Sąd, mimo wywodów obrony, nie miał wątpliwości jaki był sens słów wypowiedzianych przez oskarżyciela prywatnego, nie dopatrył się także znaczących różnic w depozycjach oskarżyciela prywatnego oraz świadka J. R.. Konkluzje Sądu I instancji stanowią wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.), a nade wszystko zostały wyczerpująco i logicznie uzasadnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku (art. 424§1 pkt 1 k.p.k.). Skarżący odniósł się także do kwestii, iż zauważalne są rozbieżności w zeznaniach oskarżyciela prywatnego oraz J. R. dotyczą także kontekstu w jakim miały paść sformułowania wskazane przez oskarżyciela prywatnego i świadka. Bowiem K. H. (1) wyjaśniał, że chodziło o komentarze na portalu internetowym, natomiast świadek J. R., w swoim wpisie opublikowanym bezpośrednio po zdarzeniu, wyjaśnia, że chodziło o niewłaściwe zachowanie oskarżonego podczas sesji Rady Gminy. Zdaniem Sądu nie jest tutaj istotne w jakim kontekście padły przedmiotowe sformułowania, ale czy przybrały one formę groźby, taką która mogłaby uzasadniać późniejsze zachowania oskarżonego H. M. (1).

Odnoście zarzutu pominięcia w uzasadnieniu wyroku protokołu Sesji Rady Gminy z dnia 8 grudnia 2014 roku, uznać go należy jako chybiony. Nadmienić bowiem należy, iż swobodna ocena dowodów nakazuje, aby Sąd ocenił znaczenie, moc i wiarygodność materiału dowodowego w sprawie na podstawie wewnętrznego przekonania z uwzględnieniem wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, nie będąc przy tym związany żadnymi ustawowymi regułami dowodowymi (tak też SN w wyroku z 8.04.1997 r., IV KKN 58/97, Prokuratura i Prawo 1998/217). Nie ulega wątpliwości, iż takiej właśnie oceny dokonał Sąd meriti, a swoje spostrzeżenia zawarł w uzasadnieniu wyroku, zarówno co do zachowania oskarżonego jak i oskarżyciela prywatnego przede wszystkim w toku postępowania sądowego.

Niezrozumiały jest zdaniem Sądu Okręgowego także zarzut, iż oskarżyciel prywatny słuchany w charakterze świadka zaprzeczył jakoby użył wobec oskarżonego sformułowań będących groźbą. Jak wynika z akt sprawy oskarżyciel prywatny nie kierował groźb wobec oskarżonego, dlatego też konsekwencją tego jest zaprzeczenie, iż takie groźby padły. Zatem zarzut skarżącego wydaje się nietrafiony.

Nie sposób także zgodzić się ze stwierdzeniem skarżącego, iż „w przedmiotowym postępowaniu nie wykazano umyślności w działaniu oskarżonego. Jego (tj. oskarżonego) celem nie było upublicznienie treści, które miałyby zniesławić K. H. (1), ale ochrona własnej osoby”. Z analizy materiału dowodowego oskarżony uwidacznia się jako osoba, która wyolbrzymia kierowane wobec niego wypowiedzi, chcąc przedstawić się jako „ofiara” przeciwników politycznych. Racjonalna analiza zdarzenia nie dawała żadnych podstaw by H. M. (1) poczuł się zagrożony, jednakże sytuacja ta dała mu asumpt by móc za pomocą środków masowego przekazu pomówić Sekretarza Gminy K. K. H. (1) i to jeszcze w tak gorącym czasie jak okres przedwyborczy.

Jak wynika z akt sprawy oskarżony stanął pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 212 § 1 i 2, jednakże Sąd meriti dokonał zmiany opisu czynu uznając, iż zachowanie H. M. (1) spełnia kryteria czynu ciągłego z art. 12 kk. W apelacji podniesiony został zarzut, iż Sąd I instancji, dokonując zmiany opisu czynu nie zastosował art. 399 kpk i nie uprzedził o zmianie kwalifikacji prawnej. Wskazać należy, iż Sąd ma obowiązek uprzedzenia stron o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej któregośkolwiek z zarzucanych oskarżonemu czynów. Możliwość dokonania zmiany opisu zarzuconego czynu czy też poczynienia ustaleń, że kilka czynów stanowi jedno przestępstwo nie rodzi jednak obowiązku uprzedzenia o tym stron (zob. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 grudnia 2014 r. II AKA 456/14).

Mając powyższe na uwadze w aspekcie zebranego materiału dowodowego, w pełni uprawniona jest konstatacja Sądu I Instancji, iż istnieją przekonujące osobowe, jak i nieosobowe źródła dowodowe pozwalające na przypisanie oskarżonemu H. M. (1) sprawstwa inkryminowanego mu czynu.

Niezależnie od powyższych rozważań, w ocenie Sądu Odwoławczego, Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy przepisu art. 66 § 1 kk, polegającej na niewłaściwej ocenie istnienia przesłanek zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego tj. właściwości i warunków osobistych oskarżonego oraz jego dotychczasowego sposobu życia, które to okoliczności mają uzasadniać przypuszczenie, iż pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. W ocenie Sądu Odwoławczego niewątpliwie oskarżony H. M. (1) jako były P. Rady Gminy K. i obecny Radny nie jest zwolennikiem politycznym Sekretarza Gminy K. K. H. (1). Nie jest to w świetle lokalnej polityki odosobnione stanowisko. Zatem nie ulega wątpliwości, że odmienne poglądy w tym przedmiocie zapewne nadal będą towarzyszyć oskarżonemu i oskarżycielowi prywatnemu. Jednakże w tym miejscu należy podnieść, iż oskarżony dotychczas przestrzegał porządku prawnego. W związku z czym możliwe jest postawienie realnej pozytywnej prognozy kryminologicznej w stosunku do osoby H. M. (1) i zasadnie przypuszczać, iż nie wejdzie on ponownie w konflikt z prawem.

Sąd odwoławczy uznał również, iż uwzględnienie w sposób prawidłowy i kompleksowy wszystkich okoliczności podmiotowych i przedmiotowych rzutuujących na ocenę stopnia społecznej szkodliwości inkryminowanego oskarżonemu przestępstwa, jak i kompleksowa ocena przyjętego czynu ciągłego pozwalają na przyjęcie, iż stopień społecznej szkodliwości nie jest znaczny. Nie można bowiem tracić z pola widzenia tła konfliktu, w ramach którego doszło do inkryminowanego mu przestępstwa.

Mając te wszystkie okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy uznał, iż w sprawie zachodzą wszystkie wymagane przesłanki do zastosowania wobec oskarżonego H. M. (1) dobrodziejstwa instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego na okres próby jednego roku. Zdaniem Sądu Okręgowego sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstw oraz jego właściwości i warunki osobiste, stanowią pozytywną prognozę na przyszłość, co więcej pozwalają przypuszczać, iż oskarżony nie wejdzie ponownie w konflikt z prawem a doświadczenie jakiego nabył w toku przedmiotowego postępowania da mu do myślenia przed ewentualną chęcią dokonywania wpisów w Internecie co do kwestii dotyczących przeciwników politycznych, które mogłyby przyjąć formę zniesławienia. Oskarżony do chwili obecnej przestrzegał porządku prawnego, toteż czyn mu przypisany jawi się jako zdarzenia epizodyczne w jego dotychczasowym życiu, zaś dolegliwości związane z niniejszym postępowaniem karnym będą dla niego wystarczającą przestrogą przed ponownym popełnieniem czynu zabronionego.

Ze względów wychowawczych Sąd Okręgowy na podstawie art. 67 § 3 kk zobowiązał oskarżonego do uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 4 000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy w pozostałej części utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, jako słuszny i odpowiadający prawu.

W oparciu o przepisy powołane w sentencji wyroku Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 100 złotych tytułem opłaty za obie instancje i obciążył go wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa w sprawie, w tym za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 złotych.